

Ob prazniku delovna zmaga

22. septembra – krajevni praznik občanov Roba, Velikih Lašč in Turjaka

19. september – dan, ko se vsako leto spominjamo znanega boja na Turjaku, ko je leta 1943 na tem območju pod partizanskimi puškami dokončno klonila bela garda, so si občani krajevnih skupnosti Rob, Velike Lašče in Turjak izbrali za svoj krajevni praznik.

Naj ob tej priložnosti zapišemo nekaj več besed o življenju in delu teh krajevnih skupnosti. Krajevna skupnost Rob, ki leži na samem jugovzhodnem delu naše občine in meji na občini Grosuplje in Ribnica, se srečuje v zadnjih letih s precejšnjim problemom odhajanja občanov prebivalcev v večje kraje. Prebivalci se ukvarjajo z izdelovanjem lesne galanterije, precej jih je zaposlenih na bližnji žagi, nekaj pa jih hodi na delo drugam. S skupnimi napori, dobro voljo in ob finančni pomoči gradijo nov kulturni dom in obnavljajo cesto.

Krajevna skupnost Velike Lašče ima poleg dobro organizirane in vzorno urejene kmetijske zadruge tudi obrate lesne

galanterije. V zadnjih letih so Laščani dobili novo šolo ter več manjših objektov. Občani tega področja pa so še posebej ponosni na spomenike svojih prednikov, saj so se v bližnjih vaseh rodili Primož Trubar, Frar Levstik in Josip Stritar. Prav v zadnjem času so sklenili obuditi spomin na velikane slovenske kulture.

Občani krajevne skupnosti Turjak pa se lahko pohvalijo s svojim gradom, ki ga prav sedaj obnavljajo in na katerega jih spominjajo dogodki NOB.

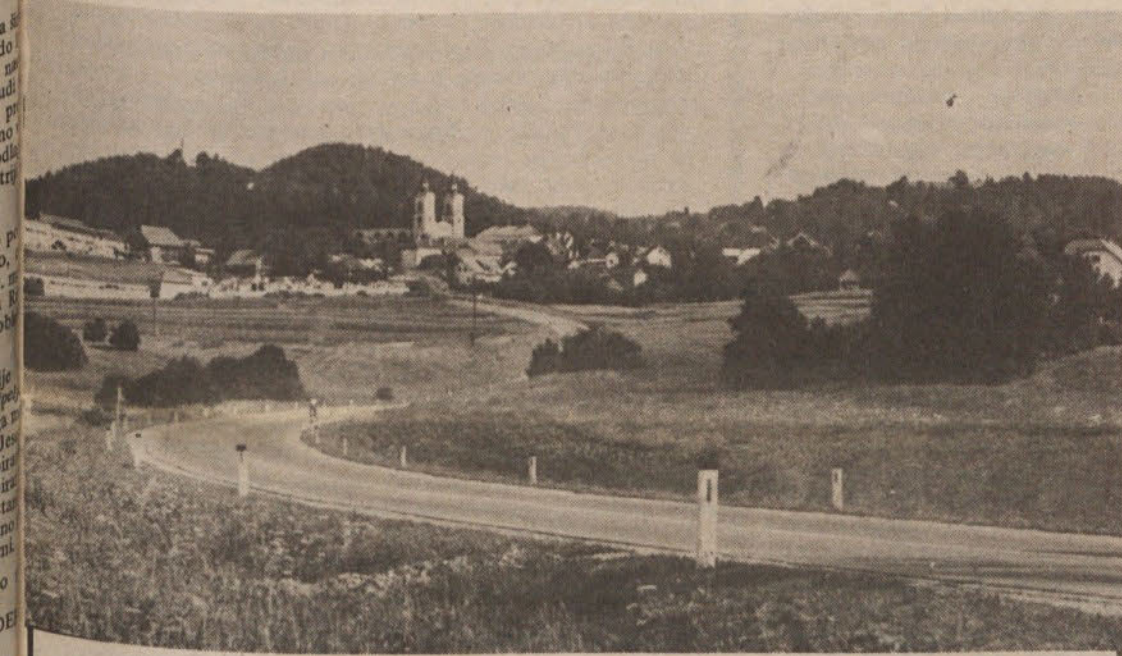
Letošnji krajevni praznik bodo občani vseh treh krajevnih skupnosti praznovali z delovno zmago. V pičlih osmih mesecih so s prostovoljnimi prispevki občanov, delovnih organizacij in izdatno finančno

pomočjo občinske skupščine ter seveda neštivilnimi delovnimi urami zgradili vodovod, ki bo oskrboval s pitno vodo številne okoliške vasi. Celotna investicija je znašala okoli 9 milijonov dinarjev. Skupna dolžina vodovodnega omrežja znaša kar 12 km in 54 m, najvišja točka pa znaša 625 m. Naj ob tej priložnosti izrazimo zahvalo vsem občanom in prizadevnemu vodovodnemu odboru.

Osrednja proslava ob krajevnem prazniku bo 22. septembra ob 10. uri dopoldne na trgu v Velikih Laščah. Po slovesni seji in krajšem kulturnem programu bo predsednik občinske skupščine Ljubljana Vič-Rudnik Vili Belič slovesno predal vodovod svojemu namenu.

Občani so s prostovoljnim delom prispevali k hitrejši izgradnji nujno potrebnega vodovodnega omrežja

Pogled na Velike Lašče, kjer bo osrednja proslava ob trojnem krajevnem prazniku

V TEJ ŠTEVILKI NAŠEGA GLASILA OBJAVLJAMO V SKRČENI OBLIKI GRADIVO ZA SEJO OBČINSKE SKUPŠČINE, KI BO V MESECU SEPTEMBRU. OBČANE HKRATI TUDI OBVEŠČAMO, DA BOMO PRED SLEHERNO SEJO OBČINSKE SKUPŠČINE OBJAVLJALI IZVLEČKE POMEMBNEJŠIH TOČK DNEVNEGA REDA. S TEM ŽELIMO V KAR NAJVEČJI MERI INFORMIRATI VSE OBČANE, ŠE POSEBNO PA DELEGATE VSEH ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE O DELU TEGA NAJVIŠJEGA ORGANA V OBČINI

SOCIALISTIČNA ZVEZA PRED NOVIMI NALOGAMI

Socialistična zveza delovnega ljudstva je kot prostovoljna in na samoupravnem socializmu zasnovana, demokratična zveza delovnih ljudi in občanov ter vseh njihovih organiziranih socialističnih sil z Zvezo komunistov na čelu, najširši temelj njihove družbenopolitične dejavnosti v socialističnem samoupravnem sistemu.

V SZDL delujejo delovni ljudje in občani neposredno in v vseh oblikah svojega interesnega povezovanja in združevanja. Programe, stališča, dejavnosti, način ter oblike organiziranja vseh organizacij, konferenc ter organov Socialistične Zveze uresničujemo v skladu z interesi in cilji socialistične družbe. Vse oblike delovanja Socialistične zveze temelje na delovno interesnem in teritorialnem načelu samoupravnih temeljnih skupnosti ter oblik organiziranja. Tako so na tej podlagi ustanovljene krajevna, občinska, pokrajinska ter republiška organizacija ter organizacija SZDLJ v federaciji-urejujejo pa se z njihovimi statuti oziroma pravilniki. Organiziranost in dejavnost Socialistične zveze pa se najprej uresničujeta prav v krajevni in občinski organizaciji, ker so v le-te primarno vključeni interesi delovnih ljudi.

Pri uresničevanju integrativne funkcije v demokratičnem povezovanju ožjih in širših, posameznih in splošnih interesov si Socialistična zveza najugodnejše pomaga z delegatskim sistemom. Leta pa ji služi tudi pri samem oblikovanju njenih organov in teles.

Konferenca delegatov Socialistične zveze, kot najvišji organ sprejema:

- temeljne politične usmeritve in programe dela organizacij SZDL
- usklajuje delo na vseh področjih družbenega življenja
- obravnava stališča in delo svojih organov in drugih skupnih teles
- sprejema stališča in dogovore in predlaga rešitve najpomembnejših družbenih vprašanj
- daje politične smernice delegatom v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti in v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

Občinske konference SZDL oblikujejo mestne in regionalne konference, sveta in druge oblike skupnega dogovarjanja in vanje volijo svoje delegacije oziroma delegate.

Izvršilno-politični organi konferenc koordinirajo ter organizirajo stalne in občasne oblike dela, kot so: sekcije, tematske konference, posvetovanja, tribune, odbore, komisije itd. Način konstituiranja in dela teh teles in organov je določen s statuti in pravilniki organizacij SZDL. Vse te oblike dela pa omogočajo neposredno in demokratično izražanje in usklajevanje interesov, določanje dogovorov in stališč za posamezna področja družbenega življenja in dela ipd. V Socialistični zvezi pa lahko oblikujemo tudi organe, ki jih sestavljajo zlasti predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter organov Socialistične zveze. Njihova naloga pa je, da kvalificirano sodelujejo pri spremljanju kadrovske politike in dela delegatov ter skupščin družbenopolitičnih skupnosti in drugo.

V jesenskem obdobju je potrebno na novo urediti organiziranost Socialistične zveze v vseh krajevnih skupnostih in izdelati programe za vse osnovne organizacije Socialistične zveze ter družbenopolitične organizacije in društva, ki delujejo v njenem okviru.

ANDREJA ŽNUDERL

Na pomoč prebivalcem Kozjanskega!

Občani in delovni ljudje naše občine so se temu klicu odzvali že 1. julija in doslej je večina delovnih skupnosti, obrtnikov in njihovih delavcev, kmetov, upokojenecv ter drugih občanov že tudi vplačalo svoj delež na ziro račun števil. 50103-789-93118 občinskega koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa na Kozjanskem. Tako je bilo po sedanjih podatkih vplačano blizu 130 milijonov starih dinarjev oziroma okoli 95 % predvidenih sredstev iz naše občine. Razlika bo realizirana še v septembru 1974, ko bodo vplačali svoja sredstva tisti posamezniki in delovne skupnosti, ki so bili zaradi dopustov odsotni ali pa zaradi narave dela niso mogli sprejeti ustreznih sklepov za realizacijo izplačila.

Poleg te obveznosti pa je sprejeta v Ljubljani še obveza, ki bo v 53 organizacijah združenega dela ljubljanskih občin terjala še dodatna sredstva za izgradnjo osnovne šole v Poničevah, ki naj bi stala po predvidevanjih okoli eno milijardo starih dinarjev; po razrezu bo za ta račun v naši občini dodatno zbranih 27 milijonov starih dinarjev, ki naj bi poleg občinske skupščine še vplačala podjetja MERCATOR, Tobačna tovarna Ljubljana, ILIRIJA in Savske elektrarne. Šola naj bi bila odprta po programu že v naslednjem šolskem letu. Na sestanku s predstavniki prizadetih vplačnikov je bilo poudarjeno, da naj bo šola tipskega značaja in naj se spreminja le v toliko, da se po zunanjem videzu vključuje v naravno okolje Kozjanskega. Delavcem, ki bodo odločali o teh sredstvih, pa naj se v informaciji predstavi slika šole, zmogljivost in namembnost posameznih prostorov.

Zakaj zbiramo sredstva za prizadete po potresu na Kozjanskem? Splošno je znano, da dosega skupna škoda nad 60 milijard starih dinarjev in je prek 2500 družin brez strehe nad glav, močno so poškodo-

vani pomembni kulturni in zgodovinski spomeniki in škoda je nastala tudi na gozdnih parcelah; prizadeti so tudi otroci, saj

se bodo morali voziti na celjske osnovne šole, da bi nemoteno opravili svoje učne dolžnosti itd.

naši najmlajši so si spet oprtali šolske torbe, saj so se že odprla šolska vrata

Stanovanjski solidarnostni sklad ljubljanskih občin je dal blizu 600 milijonov starih dinarjev za izgradnjo stanovanj, saj zdaj veliko družin spi pod šotori, v avtomobilskih prikolicah in na senikih, a zima se bliža letos izredno hitro.

Kdor hitro da, torej zares dvakrat da, in to so vsi upoštevni.

TEČAJ PLAVALNE ŠOLE PK LJUBLJANA

NAUČIMO SE PLAVATI!

Letos smo začeli s plavalno šolo malo kasneje in sicer 1. julija. V prvi tečaj naše plavalne šole se je letos vpisalo kar 205 otrok in 54 odraslih. Vpisalo bi se jih še več, vendar je zmogljivi-

vost otroškega bazena premajhna, zlasti še, ker je mali bazen istočasno na razpolago mladim kopalcem in otrokom vzgojno-varstvenih ustanov, ki jih vodijo vzgojiteljice v Kole-

zijo. V naš tečaj je bilo vključenih 30 otrok iz Brezovice in Notranjih goric in 20 otrok iz varstvene ustanove Kolezija. Vzrok za tako veliko zanimanje za plavalno šolo je bila poleg dolgotrajne tradicije tudi izredno nizka cena, saj je veljal tečaj za otroke (z malico) 20 din, za odrasle pa 50 din. Tako nizko ceno je omogočila dotacija temeljne telesnokulturne skupnosti občine Vič-Rudnik.

Vsi otroci, ki so vadili vsak dan od 9 do 12, so bili razdeljeni v 11 vrst. Od tega sta bili dve vrsti nadaljevalcev, to je otrok, ki so že znali plavati, učili pa so se crawla in startnih skokov. Vrste so vodili naslednji vaditelji: Lovro Verčko, Monika Fink, Marjanca Dolničar, Zdenka Prebil, Franci Ambrožič, Alenka Plaper, Aljoša Redjepović, Mojca Trpin, Katarina Cerkovnik, Darina Prijatelj in Majda Ankele (Samaluk). Odrasle neplavalce pa so v večernih urah trikrat tedensko vadili Aljoša Redjepović, Marko Potočnik in Miha Potočnik. V vaditeljskem timu so bili letos še štiri začetniki, ki pa so se ob

mentorski pomoči vodje tečaja hitro vključili v delo z otroki. Med vaditelji velja posebej pohvaliti Majdo Ankele, ki je bila ves čas tečaja izredno delavna in požrtvovalna in včasih kar predolgo vztrajala v vodi pri posamični vadbi svojih varovancev.

Vreme nam je bilo v prvih dveh tednih izredno naklonjeno in tako je imela voda v bazenu stalno temperaturo od 22 do 25 stopinj. Tretji teden pa se je vreme poslabšalo, tako da smo imeli zadnja dva dni dež, ki je onemogočil planirane zaključne tekme. Tečaj je navzlic temu uspel, saj je od 165 neplavalcev splavalo 134 otrok, 29 otrok ni splavalo bodisi, da so predčasno zapustili tečaj in odšli s starši na dopust, deloma pa so bili premladi (pod 6 leti) in niso bili sposobni sistematične vadbe.

Obiskali so nas tudi novinarji Dela in Dnevnika, ki so napravili nekaj posnetkov in intervjujev. Vse priznanje velja občinski TTKS, ki je v sklopu akcije „Naučite se plavati“ gmotno podprla naše pionirsko delo.

MIHA POTOČNIK

MALI MOŽ
POD VODO GLEDA

Malčki iz vzgojno varstvenega zavoda na Koleziji so letošnje poletje pridno hodili na tamkajšnje kopališče, se namakali v vodo in pod vodstvom plavalnih učiteljev brcali in mahali z nogami in rokicami. Ker so pri tem opravi bili kar vztrajni, je bil

rezultat ta, da ob koncu plavalnega tečaja cicibani niso več samo čofotali po vodi, ampak že lepo plavali. Ko smo mlade plavalce obiskali v vzgojno varstvenem zavodu Kolezija, so predlagali za pogovor Sandija Majerja. „On je prvak“, so malčki pojasnili svojo odločitev.

„Že lani sem hodil v plavalni tečaj, pa sem se bolj malo naučil. Tako sem se letos spet udeležil tečaja in imeli smo dobro učiteljico, tako da sem se še z večjim veseljem učil plavanja. Pa pod vodo sem se navadil gledati. Tako sem se lahko naučil tudi „tauhati“ in prav pri tem sem bil tudi najboljši.“

VLADIMIR JERMAN

VESELJE IN ŽIVŽAV V PACUGU

Objavljamo posnetek iz Pacuga, kjer je počitnice preživelo okrog 900 otrok iz naše občine. V vsaki izmeni je letovalo približno 160 do 180 otrok.

V prijetnem zalivu nedaleč od Fiese oziroma Strunjana je že več let tako imenovana počitniška baza najmlajših Vičanov. Naselje počitniških hišic je obkroženo s športnimi igrišči, igralnimi napravami in seveda lepo plažo. Še posebej živahno je prav tu, ob morju. Tovarišice in tovariši vzgojitelji, ki skrbno pazijo na najmlajše, požrtvovalno vodijo tudi tečaje plavanja, za tiste, ki pravih plavalnih zamahov še ne poznajo in pa seveda tudi za vse tiste, ki bi se radi naučili tudi kaj več, kot samo plavati žabo. In otroci, to so neumorni učenci in marsikdaj jih morajo kar nagnati iz slane vode.

In kaj delajo takrat, ko ne plavajo, se ne sončijo in po kosilu počivajo? Hodijo na sprehode, se igrajo, berejo, najbolj navdušeni pa so nad številnimi novimi družabnimi igrami, manjšimi športnimi tekmovanji in podobno.

Najlepše pa je seveda takrat, ko zakurijo taborni ogenj in ob njem zapojejo in zapelejo kolo.

VIČANA NA HIMALAJI

S peto jugoslovansko alpinistično himalajsko odpravo, ki se bo poskušala v jesenskih mesecih povzpeti na 7902 metrov visoki Kangbačen v pogorju Kangžendzonge, ali kot ga elita svetovnega alpinizma bolj pozna kot „pet zakladnic velikega snega“, sta v začetku avgusta odšla na pot tudi dva naša občana – zdravnik dr. Peter Soklič in dipl. inž. Peter Ščetinin.

Med 17 izbranimi jugoslovanskimi alpinisti, med katerimi so s svojimi vzponi mnogi zasloveli, ne samo v domačih, temveč tudi v številnih tujih gorstvih, posebno s sodelovanjem v prejšnjih himalajskih odpravah, sta dr. Soklič in inž. Ščetinin stara znanca naših vrhunskih alpinistov. Komaj tridesetletni dr. Soklič iz Rožne doline, ki je zapo-

slen v ljubljanskem kliničnem centru, je že od svojih dijaških let član slovenske planinske organizacije. Vrsto let je bil v PZS načelnik mladinske komisije, sedaj pa je predsednik sklada za založništvo in inštruktor planinske vzgoje.

Letošnjo pomlad je kot zdravnik sodeloval v jugoslovanski alpinistični odpravi, ki je prvič osvojila najvišji vrh Severne Amerike Mount Kinley na Aljaski, pred štirimi leti pa je bil tudi v naši odpravi na Atlas. Predavatelj na tehniški šoli za KMRLP v Ljubljani, devetintridesetletni dipl. inž. metalurgije Peter Ščetinin, ki ga stanovci ob Gradaščici poznajo kot človeka, ki mu zleza ne zmanjka dobre volje, sodi zadnjih deset let v sam vrh vrhunskega jugoslovanskega alpinizma. To je potrdil v minulih 15 letih z rekordnim številom

250 plezalnih vzponov, od tega z 10 prvenstvenimi in samostojnimi vzponi v domačih in tujih gorah, sodeloval pa je že tudi v štirih odpravah v tuja gorstva – leta 1963 v odpravi na Centralni Kavkaz, dve leti pozneje je bil na Bengaziju, leta 1967 v Pamirju, pred tremi leti pa v jugoslovanski alpinistični himalajski odpravi na Hindu-kuš.

Kaj naj zaželimo obema našima občanoma, ki sta v drugi polovici avgusta z ostalimi člani odprave že dopotovala v Nepal, septembra pa se bodo odpravili proti Kangbačenu, da bi naposled osvojili še en „biser“ za zakladnico slovenskega in jugoslovanskega alpinizma? Zmagoslavno vrnitev, ki je predvidena novembra, saj je ostal Kangbačen, na čigar vrhu še ni naše zastavice, dolgotrajna neizpolnjena želja naših alpinistov. (iv)

NAŠA KOMUNA

Glasilo občinske konference SZDL Ljubljana Vič-Rudnik. Izhaja mesečno. Urejata izdajateljski svet – častni predsednik dr. Josip Vidmar – in uredniški odbor: Milovan Dimitrić, inž. Alojz Habjan, Slavo Kobe, Bine Lenarčič, Sandi Sitar in Janja Domitrovič, odgovorna urednica. Uredništvo in uprava Ljubljana, Trg MDB 7/L., tel. 20-728, tekoči račun SDK 50103-678-51173. Rokopisov ne vračamo. Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani.

Pojasnilo

Popravilo
avtomobila

Krajevna skupnost „MILAN ČESNIK“ je sprejela anonimno pismo. „V Idrjski ulici dne 2. in 3. 7. ter celo za praznik 4. 7. 1974 je neki občan brezčutno opravil popravilo avtomobila. Uporabljal je tako količino bencina, da je bila okolica prenasršena in zadrževanje zunaj nevarno ter je nujno sledilo zapiranje oken. Pri sobni temperaturi 27 stopinj si bil primoran sedeti od ranih jutranjih ur do pozne večerne ure. Na praznik pa od rane

ure do popoldneva. Torej skupno dva dni si bil kot ujetnik v zaprtih prostorih zaradi brezbrzičnosti sočloveka.“

Zaprosili smo Postajo milice Ljubljana, Vič, da preveri ta primer in dobili naslednje poročilo:

Ugotovili so, da je dne 2. 7. in 3. 7. 1974 v popoldanskem času dotični popraviljal osebni avtomobil svojemu bratranču, vendar s tem ni povzročal hrupa. Dne 4. 7. 1974 od 7. do 10. ure pa je popraviljal svoj osebni avtomobil, ker se mu je pokvaril vplinjač. Tudi s tem ni povzročal velikega hrupa, saj je motor ugasnil, brž ko je pritisnil na plin, pri tem pa je le dvakrat ali trikrat poskušal, če vplinjač dela.

Prizadetim občanom – stanovalcem v Idrjski ulici pojasnjujemo navedeni odgovor, s tem da se v primeru netočnega odgovora osebno

oglasijo na Krajevni skupnosti „MILAN ČESNIK“, Trg MDB št. 14.

KRAJEVNA SKUPNOST
„MILAN ČESNIK“
TRG MDB 14
LJUBLJANA

Črni vinotoči

V članku „Urejeno gostišče“ smo v prejšnji številki objavili tudi kritiko na račun nekaterih vinotočev, ki na območju KS Trnovo (in tudi v njegovem širšem območju) obratujejo na najnižjem nivoju in ki bi jih bilo treba zapreti. V članku nismo mislili na legalne vinotoče, ki obratujejo v normalnih predpisanih pogojih, ki jih citira zakon, ampak na črne vinotoče, ki občasno delujejo v raznih lopah in bodo zaživelj kmalu za tem, ko bo novo vino.

Sektorska vaja v Vnanjih Goricah

Prostovoljno gasilsko društvo Vnanje Gorice je dne 30. 6. 1974, s sodelovanjem civilne zaščite iz Vnanjih Goric, priredilo veliko sektorsko vajo, na kateri so sodelovala še gasilska društva iz Brezovice, Notranjih Goric, Dragomerja, Kozarij, Brda, Trnovega in Viča. Namen vaje je bil prikazati splošno pripravljenost vaščanov in gasilskih društev ter njihovo medsebojno sodelovanje v primeru elementarne nesreče. Na vaji so praktično prikazali reševanje gorečega gospodarskega poslopja, v katerem so bili poleg poljedelskega orodja in živine tudi ponesrečenci. Ob zvokih sirene so takoj prihiteli na mesto nesreče ekipe civilne zaščite in pričele z reševanjem živine, poljedelskih strojev ter ponesrečencev in jih pravočasno spravile na varno mesto. Posebno pa so se izkazala gasilska društva, saj so njihove ekipe prispele na mesto v zelo kratkem času in iz precej oddaljenih krajev. Zelo razveseljivo pa je veliko zanimanje vaščanov za tako vajo, saj so se zbrale in sodelovale vse ekipe civilne zaščite, gasilske ekipe pa so pokazale veliko znanja ob uporabi sodobne gasilne opreme. Ob koncu vaje sta na zbornem mestu pozdravila vse ekipe in se jim zahvalila za udeležbo namestnik poveljnika občinske gasilske zveze Ljubljana Vič-Rudnik Dušan Čertanc in Franc Šifer. Gasilskemu društvu Vnanje Gorice je predstavnik krajevne skupnosti Anton Stanovnik izročil spominski trak, ki je bil namenjen lanskemu prevzemu novega gasilskega avtomobila. Program smo nadaljevali z veliko vrtno veselico v prijetnem nedeljskem popoldnevu.

Sektorska vaja je tako popolnoma uspela, vsi pa si želimo, da bi bilo tako tudi takrat, ko bo šlo zares.

MATIJA ZDEŠAR

COLOR CREME
KOLESTON
BARVA + NEGUJE

+1

COLOR CREME
KOLESTON
BARVA + NEGUJE

+1

svetloba
in
življenje barv

ILIRIJA Ljubljana

COLOR CREME
KOLESTON
BARVA + NEGUJE

+1